

XAVER

ROČNÍK XXV.
4/2016

ČASOPIS BANSKOBYSTRICKÝCH BOHOSLOVCOV

aktuálne
Vianoce u bohoslovcov

téma
Traja králi

svedectvo
Dominik Kučera

film
Neuveriteľný deň

XAVER
časopis bohoslovcov
Banskobystrickej diecézy

ročník: XXV.
číslo: 4/2016

vychádza ako občasník
rozširuje sa svojpomocne

šéfredaktor
Matej Izrael

technické a grafické spracovanie
Michal Šutka, Martin Ščúry,
Roman Kľaška

teologický poradca
ThLic. Ján Viglaš

jazyková korektúra
Mgr. Erika Brezánska,

adresa redakcie
Kňazský seminár
sv. Františka Xaverského
Banská 28
976 32 Badín, Slovakia

web: www.xaver.sk
tel: +421 48 418 26 02
e-mail: redakcia@xaver.sk
bankové spojenie časopisu
IBAN: SK58 8360 5207
0042 0527 6308

cirkevné schválenie
Biskupstvo Banská
Bystrica, č. 1377/98
tlač: NIKARA,
Krupina

ISSN 1335-2628

Foto v časopise je
zo seminárneho
archívu, alebo
intermetu.

Obrázok obálky
- Designed
by Freepik.

OBSAH

- 03** Úvodník
- 04** Seminárny reportér
- 06** Betlehemske svetlo
- 09** Ako prežívajú seminaristi
vianočné sviatky už v seminári
- 12** Traja králi
- 16** Nikto toho nie je hoden -
Domink Kučera
- 20** Opýtajte sa
- 24** Dakujeme!
- 25** Miništrantský víkend
- 26** Neuveriteľný deň
- 28** Kde nás môžete stretnúť?
- 29** Nadchádzajúce udalosti
- 30** Zo života svätých
- 31** Sudoku

Lukáš Liška
redaktor

Michal Barniak
redaktor

Martin Ščúry
redaktor

*Dominik
Šňahničan*
redaktor

Martin Míčka
redaktor

Roman Kľaška
grafik

Matej Izrael
šéfredaktor

Juraj Kiss
redaktor

Jozef Mikuláš
redaktor

hodli, že by mal ísť niekto na zem ohlásiť ľuďom, že sa Boh na nich nehnevá a napriek ľudskému hriechu neustále ľúbi ľudstvo. No nenašiel sa nik, kto by bol ochotný ísť na zem. Serafíni povedali, že musia mávať krídlami pred Božím trónom, cherubíni musia vzdávať česť, anjeli a

archanjeli oslavovať Boha. Vtedy povedal Boží Syn: „Ja pôjdem.“

Vtelenie a narodenie Božieho Syna je vyjadrením túžby nebeského Otca, aby svet spoznal jeho lásku. Boh tak túži preniknúť našu samotu, prázdnotu a ničotu tým, že sa stáva jedným z nás. Neprichádza volať spravodlivého, ale uzdraviť a zachrániť hriešnika. Ako svojím narodením Ježiš premenil maštal na miesto plné radosti a pokoja, tak svojou prítomnosťou túži premeniť aj úbohosť a márnosť dnešného človeka. Rovnako ako sa pred dvetisíc rokmi Ježiš nehanbil byť doma u hriešnikov, tak aj dnes im túži zjaviť milosrdnú tvár Otca.

Slávenie Vianoc je slávením tajomstva Božej lásky k človeku. Slávením a žasnutím nad túžbou Boha byť blízko nás priblížil svätý Alfonz, zakladateľ redemptoristov, toto tajomstvo Božej lásky jednoduchým roľníkom a remeselníkom osemnásteho storočia touto rozprávkou:

V nebi boli neustále radosť, pokoj a oslava. Avšak jeden deň nebeský Otec zosmutnel. Ak je smutný Boh, je smutné aj celé nebo. Túto situáciu chceli riešiť všetci obyvatelia neba. Zišli sa a dohodli, že najmenší anjeličk pôjde za Pánom a zistí, čo sa stalo. Anjeličk prišiel pred Pána Boha a pýta sa ho: „Bože, čo sa ti stalo?“ Nebeský Otec odpovedal: „Ochorel som z lásky. Stvoril som človeka z lásky, avšak on sa mi hriechom otočil chrbtom a teraz si myslí, že sa na neho hnevám. A to nie je pravda.“

Malý anjeličk sa vrátil do zhromaždenia a oznámil, čo mu povedal Boh. Obyvatelia neba sa do-

Milí čitatelia Xavera, nech vám tohtoročné Vianoce dodajú odvahu vpustiť Ježiša Krista do maštale a biedy vášho srdca, aby ju premenil na Betlehem.

P. Jozef Mihok CSsR,
misionár milosrdenstva

SEMINÁRNÝ REPORTÉR

SPRACOVAL FILIP GULAI

3. november

Pri príležitosti 5. výročia úmrtia otca biskupa Rudolfa Baláža sme navštívili jeho rodisko – obec Nevoľné – kde sme najprv zavítali do pamätnej izby a potom sme sa pomodlili pri jeho hrobe ruženec. Následne sme spolu s miestnymi veriacimi slávili svätú omšu za zosnulých biskupov a kňazov našej diecézy. Po svätej omši nás farníci pozvali na agapé, kde nás štedro pohostili chutným občerstvením rôzneho druhu.

3. – 6. november

Prváci spolu s biblistom Blažejom Štrbom navštívili dedinku Cernik v Chorvátsku, kde je vo františkánskom kláštore umiestnené biblicko-archeologické múzeum. V expozícii múzea mohli vidieť verné reprodukcie starých biblických rukopisov či mnohé archeologické nálezy zo Svätej zeme, ako napr. olejové lampy, mnohé kúsky rôznych nádob a iné vzácne predmety. Cestou späť sa zastavili ešte v Dakove a Moháči.

4. – 6. a 25. – 27. november

Počas dvoch víkendov nás navštívili miništranti z našej diecézy. Najprv najmladší vo veku 8 – 11 rokov a potom strední vo veku 12 – 14 rokov. Témou oboch stretnutí bol návrat syna k Otcovi. Úlohou miništrantov bolo najst' strateného bohoslovca a priviesť ho späť domov. Rozdelení do tímov pod vedením bohoslovcov zažili mnoho zábavy pri plnení rôznych úloh a popritom sa naučili aj nové veci o miništrovaní.

12. november

Rada KBS pre rodinu organizovala na pôde nášho seminára konferenciu s názvom Posolstvo Amoris laetitia a pastoračné perspektívy na Slovensku. Počas dňa vystúpili viacerí prednášatelia, ako napr. Mons. Jose Grados, vicerektor pápežského Inštitútu Jána Pavla II. v Ríme, či biskupi, kňazi a manželské páry, ktorí oboznámili prítomných s najnovšou exhortáciou pápeža Františka a jej aplikáciou v pastorácii rodín.

3. a 8. december

V deň spomienky na sv. Františka Xaverského bol štyrom našim bratom tretiakom udelený lektorát a piatim bratom štvrtiakom spolu s jedným piatakom akolytát. Ani nie o týždeň, na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie, šiesti bratia piatoci a jeden šiestak prijali kandidatúru posvätných stavov diakonátu a kňazstva. Prijatím ministérií a kandidatúry spravili bratia ďalší krok bližšie k sväteniu, preto vás prosíme o modlitby za nich.

BETLEHEMSKÉ SVETLO POKOJA

Tak a sú tu zasa Vianoce. Sviatky, ku ktorým už celkom tradične patrí aj plamienok, ktorý „obletel svet“ – betlehemské svetlo. Ľudia, ktorí dostali tento nápad pred 30 rokmi, zrejme vôbec netušili, aká svetoznáma, obľúbená, no najmä hodnotná tradícia sa z neho stane.

Svetlo vo svete

Najprv to bol len výborný nápad, ako oživiť vianočnú televíznu akciu na pomoc postihnutým deťom v rakúskom Linzi. Vzali dieťa do Svätej zeme, ktoré tam v Bazilike Narodenia Pána zapálilo plamienok, aby ho prinieslo späť do Rakúska. Tam sa ho ujali miestni skauti, ktorí ho začali roznášať do ostatných častí Rakúska. Spustilo to však nečakanú vlnu nadšenia. Svetlo sa odvtedy šíriло každým rokom ďalej a ďalej v duchu zvyku: 'každé Vianoce priniesť svetlo do novej krajiny'. Svetlo prichádza na Slovensko z Rakúska, ale málokto už vie, kam od nás putuje ďalej. Cez

Poľsko sa dostáva do pobaltských štátov a napokon hlboko do Ruska – až na ďalekú Sibír. Svetlo, ktoré nám na Vianoce horí doma na adventnom venci, má rovnaký pôvod ako plamienok v Bruseli, v USA či v „obyvčačke nášho pápeža“.

Dieťa svetla

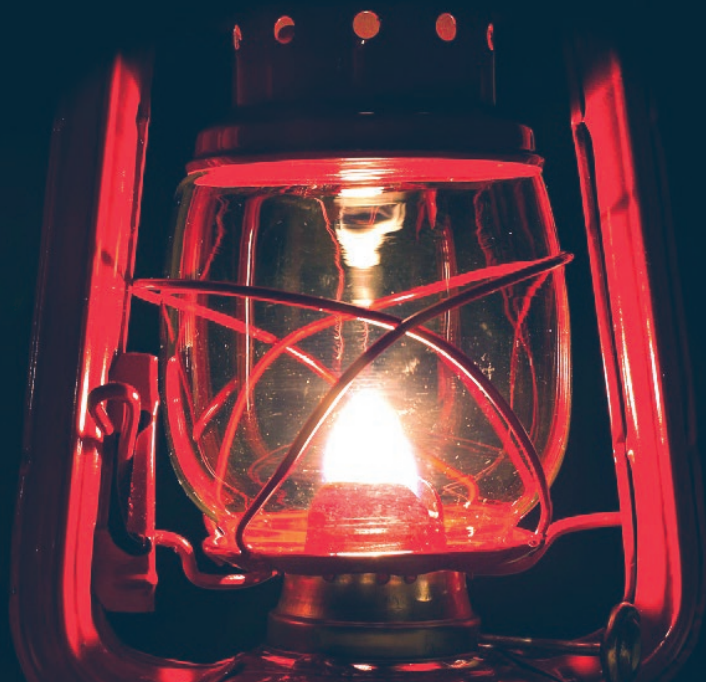
Všetci dobre vieme, odkiaľ k nám betlehemské svetlo prichádza. Kto ho ale vo Svätej zemi zapáli? Vlastne sa pokračuje v pôvodnej tradícii tvorcov tejto akcie – a tou osobou je vždy nejaké vyvolené

dieťa. Toto sa každoročne hľadá a vyberá v Hornom Rakúsku, kde sa v uplynulom roku vyznamenalo svojou pomocou a povšimnutiahodným správaním. V roku 2016 sa Dieťaťom svetla stala dvanásťročná Melanie Walterer, ktorá „stelesňuje“ hodnoty radosti, ochoty pomôcť, rešpektu, ale najmä neustále úsilie o pokojný život a lásku k blížnym. A bude to práve Melanie, kto Svetlo pokoja tento rok prinesie aj do Štrasburgu a do Baziliky svätého Petra vo Vatikáne.

Taká malá metafora

V šírení betlehemského svetla sa ukrýva neuveriteľná symbolika a jej hĺbka zasahuje nielen kresťan-

ov, ale každého úprimného človeka, ktorému ide o lepší svet. Prvotná myšlienka nebola kresťanská a dodnes nesie posolstvo vychádzajúce zo základných ľudských hodnôt. Je to posolstvo pokoja, lásky, mieru a jednoty – spoločné univerzálne hodnoty vlastné ľuďom bez ohľadu na to, akého sú vierovyznania alebo ku ktorej cirkvi sa hlásia. Pre nás však, ktorí už poznáme Ježiša a jeho dobrú správu z neba, je symbolika betlehemského svetla ešte omnoho hlbšia, krajšia a vznešenejšia. Svetlo sa nešíri do sveta samo od seba (vznikli by požiare), ani nie neorganizovane (mohlo by sa na niekoho zabudnúť). Na úlohu šíriť posolstvo pokoja a mieru sú vybraní zod-

povední a čestní ľudia spomedzi skautov, ktorí akoby zobrazovali apoštolov, kňazov, kazateľov alebo misionárov, ktorí šíria oheň evanjelia do celého sveta. Plameň strážia skauti a ľudia prichádzajú s kahancami, aby si ho doniesli domov. Nie je to tak trochu podobné kresťanom, ktorí prichádzajú do kostolov, aby od kňaza prijali Božie svetlo? Ohníček z Betlehema je krehký a treba si ho udržiavať, najlepšie je použiť viacero sviečok a podeliť sa oň aj so susedmi. Nepochomína to lásku? Čím viac je rozšírená medzi ľuďmi, tým

náročnejšie je uhasiť ju. Napokon, Ježiš je síce len jeden, ale je medzi všetkými, ktorí oň stoja, podobne ako betlehemske svetlo. Je jedno, kto sme a kde sme. Nezáleží na hodnosti, postavení, ani na počte a veľkosti našich hriechov. Ježiš rovnako prichádza za každým, rovnako každého miluje a túži byť s každým nielen v kostole, ale aj v jeho obývačke – či už je to obývačka prezidenta Kisku, pápeža Františka alebo tá naša.

Juraj Kiss,
5. ročník

Ako prežívajú seminaristi vianočné sviatky už v seminári

Vianoce sú obdobie, keď sa rodiny stretávajú a spoločne prežívajú sviatky v kruhu svojich najbližších. Výnimkou nie sú ani banskobystriční seminaristi z Badína. Avšak predtým, ako odídu domov na vianočnú pastoračnú prax (prázdniny :D), stretnú sa spolu so svojimi predstavenými a zamestnancami seminára, aby prežili radostnú zvesť z narodenia nášho Pána Ježiša Krista. Ako toto stretnutie asi vyzerá? Tak to sa vám v tomto článku pokúsim trochu priblížiť.

Pred vianočnými sviatkami, väčšinou okolo 17. decembra sa v seminári koná vianočná štedrá večera. Je to tradícia, ktorá sa uskutočňuje v seminári už mnoho rokov a patrí neodmysliteľne k najkrajším

a nezabudnuteľným momentom v živote seminára.

Začína sa vždy svätou omšou, ktorú zvyčajne celebruje otec biskup alebo generálny vikár a sú na nej prítomní všetci predstavení, bohoslovci a zamestnanci seminára. Na konci svätej omše sa spieva pieseň, ktorá symbolizuje ducha Vianoc – Tichá noc. Po svätej omši nasleduje štedrá večera. Všetci bohoslovci, predstavení a zamestnanci sa presunú do seminárnej jedálne, kde je už všetko pripravené na spoločné stolovanie. Na začiatku, potom ako všetci zaujmú svoje miesta, nasleduje krátka pobožnosť, pričom sa číta stať z evanjelií, ktorá hovorí o udalostiach v Betleheme – o narodení dieťaťa v

betlehemskej maštálke. Po pobožnosti sa požehná jedlo, všetci sa usadia za stôl a večera sa začína. Najskôr sa podávajú tradičné oplátky s medom. Nasleduje kapustnica a vyprážené rybie filé so zemiakovým šalátom a napokon sladké dobroty v podobe perníkov a rôznych zákuskov.

Ako by to však bolo, keby pri takejto slávnosti chýbala pekná hudba? O vytvorenie vianočnej atmosféry sa každý rok postará seminárna schola cantorum (bohoslovci speváci), ktorá pri večeri spieva a robí príjemnú a veselú vianočnú atmosféru. A ako asi vyzerá jej vianočná zostava? Určite nesmie

chýbať klavír, basa, akordeón, gitara a speváci s dobrou náladou. Najprv sa spievajú tradičné vianočné koledy a neskôr aj veselé ľudové piesne.

Obdarovávanie blízkych je veľmi pekná vianočná tradícia a inak to nie je ani v seminári. Asi mesiac pred vianočnými sviatkami sa vytvorí zoznam s menami všetkých bohoslovcov, predstavených a zamestnancov seminára. Každý z nich si vytiahne meno určitej osoby z tohto zoznamu. Tejto osobe má potom dotýchnúť kúpiť nejaký vianočný darček. Je to milá tradícia, ktorá sa naplňuje v deň seminárnej štedrej večere. Potom ako

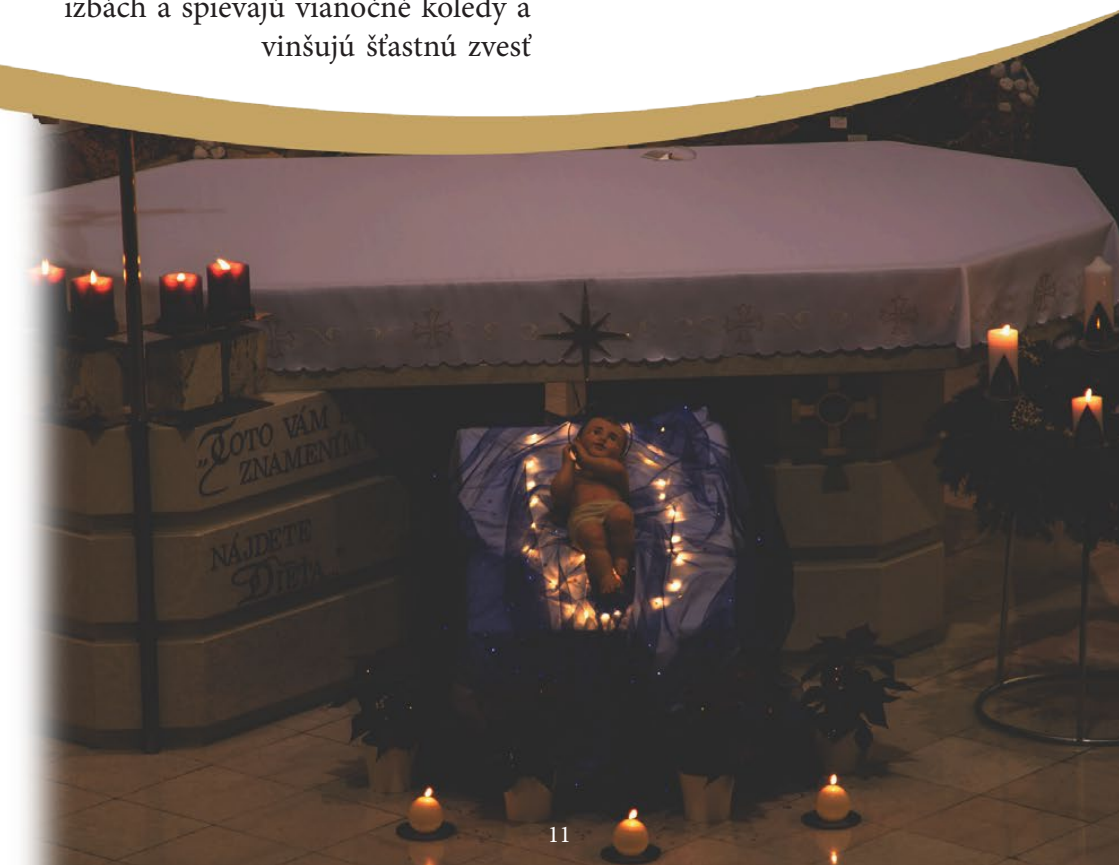
sa seminárne spoločenstvo navečeria a poteší z hudby, nasleduje rozdávanie vianočných darčiekov. Všetci sa presunú k vianočnému stromčeku. Otec rektor začne rozdávať darčeky tak, že prečíta meno, pre koho je darček určený, a odovzdá mu ho.

Po štedrovečernej večeri sa poupратuje, všetko stíchne, nastane ticho a pokoj v celom seminári. Avšak toto ticho netrvá dlho, keďže zhruba o polnoci prichádza čerešnička na torte vianočného programu v podobe koledníkov. Prebieha to asi tak, že sa dá dohromady skupina bohoslovcov a tí chodia po jednotlivých izbách a spievajú vianočné koledy a vinšujú šťastnú zvesť

narodenia malého Ježiška. Dobrým zvykom býva pohostiť koledníkov aspoň nejakou drobnosťou.

Svätá omša, večera, spoločenstvo, dobrá nálada. Tak takto trávajú bohoslovci v seminári svoj posledný deň pred Vianocami a dúfajme, že to nebude inak ani v nasledujúcich rokoch.

Michal Barniak, 5. ročník

MUDRCI Z VÝCHODU

Vianočné obdobie nám v Biblii, okrem „kliše“ reprezentované narodeným Spasiteľom, Máriou, svätým Jozefom a betlehetskými pastiermi, dáva pred náš zrak cez evanjelistu Matúša postavy mudrcov z Východu. Kto to boli a prečo právom patria do vianočnej mozaiky?

Evanjelista Matúš píše nasledovné: „Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu.“ (Mt 2,1) Jeruzalemská biblia koniec tohto verša prekladá nasledovne: Tu prišli mágovia od východu.

Kto boli mágovia?

Výraz mágovia pôvodne označoval perzskú kňazskú kastu, ktorá sa zaoberala hlavne výkladom snov. V Evanjeliu podľa Matúša sa objavujú ako astronómovia, ktorí vidia v pohyboch hviezd ukazovateľa veľkých udalostí. Keďže nevedia, kde sa má Kristus narodiť,

predpokladá sa, že to boli pohania. Nevieme, z ktorej zeme na Východe prišli. Názov mágovia hovorí pre Perziu, ich vedomosť o astronómii pre Babylon a dary, ktoré prinášajú, ukazujú na Arábiu či Sýrsku púšť.

Emeritný pápež Benedikt XVI. vo svojom diele Ježiš Nazaretský – Prólóg a detstvo o mágoch, ako to podáva svätý Matúš, píše nasledovné: „Náboženská a filozofická múdrosť je zjavne silou, ktorá vysiela ľudí na cestu. Ide o múdrosť, ktorá v konečnom dôsledku vedie ku Kristovi.“ Nepatrili k perzským kňazom, ale boli nositeľmi poznania

„Keď sa za čias kráľa Herodesa v ju-
dejskom Betleheme narodil Ježiš,
prišli do Jeruzalema mudrci od
východu.“ (Matúš 2,1)

náboženstva a filozofie, ktorá sa zrodila v tejto oblasti a stále tam pretrvávala.

Mohlo ísť aj o babylonských hvezdárov. Nie všetci, čo vedeli vypočítať súčasné postavenie osí planét Jupitera a Saturna v roku 7 – 6 pred Kristom a tento úkaz pozorovali, „mysleli pritom na kráľa v Judei, ktorý by mal nejaký význam aj pre nich.“(Ježiš Nazaretský – Prológ a detstvo)

Nie sú to len hvezdári, sú aj mudrci. Symbolizujú vnútorný dynamizmus vlastného prekročenia náboženstiev, hľadanie pravdy a pravého Boha. Filozofia v pôvodnom zmysle slova. Ide o priekopníkov pripravujúcich cestu, ktorí hľadajú pravdu, aktuálne vo všetkých časoch.

Kresťanská tradícia pôvodu týchto mágov

Krajinou pôvodu týchto mužov môže byť aj Taršiš – Tartesos v Španielsku (porov. Ž 72, 10 a Iz 60). Z mudrcov sa stali králi. V zhode s týmto tradícia identifikovala kráľovstvá týchto vládcov a interpretovala ich ako kráľov vtedy známych kontinentov: Afriky, Ázie a

Európy.

Videli sme jeho hviezdu na východe (Mt 2,2)

Vynára sa otázka o tom, či hviezda, ktorá priviedla mudrcov na cestu, bola skutočná.

Ján Zlatoústý vo svojej homílii hovorí, že to vôbec nebola hviezda, ale nejaká neviditeľná moc, ktorá na seba vzala podobu hviezdy. Veľká časť kresťanskej tradície kladie dôraz na zázračný charakter hviezdy. Ignác Antiochijský necháva okolo hviezdy tancovať Slnko a Mesiac. Aj v hymne na Zjavenie Pána čítame tieto slová: hviezda, ktorej nádhere a jasu slnko ustúpi.

Ďalšia otázka bola, či skutočne nešlo aj o astronómami pozorovaný úkaz na nebi. Vznik modernej astronómie rozvíjanej veriacimi kresťanmi znovu otvoril problematiku tejto hviezdy. Riešenie ponúkol J. Kepler, ktorý vypočítal, že na prelome rokov 7 – 6 pred Kristom došlo k súčasnému postaveniu osí planét Jupitera, Saturnu a Marsa. Niečo podobné aj on sám pozoroval.

Pre mudrcov mohlo byť ob-

Uvideli dieťa s jeho matkou Máriou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary (Matúš 2,11)

javenie tejto hviezdy signálom k vykročeniu, či navonok a aj vnútorne.

Rozruch v Jeruzaleme

Hviezda privádza mudrcov do Judey, do Jeruzalema do kráľovského paláca. Predpokladajú, že tam sa má narodiť budúci kráľ. Ich otázka na novonarodeného židovského kráľa rozrušuje Herodesa aj celý Jeruzalem (Mt 2,3). Herodes mohol byť právom znepokojený, keď sa dozvedel o narodení tajomného uchádzača o trón. Rozruch spôsobuje Herodesov príkaz zvolať všetkých veľkňazov, zákonníkov (Mt 2,4). Toto zhromaždenie dáva odpoveď o narodení Mesiáša: „A ty

Betlehem v judejskej krajine, nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey, lebo z teba vyjde vojvoda, ktorý bude spravovať môj ľud Izrael.“ (Mt 2,6) Táto odpoveď privádza mudrcov do Betlehema.

Uvideli dieťa s jeho matkou Máriou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary (Mt 2,11)

Mudrci vzdávajú božskú úctu – vrhajú sa na zem. Toto bolo vyhradené Bohu-Kráľovi. Aj dary, ktoré priniesli, sú tiež symbolom uznania kráľovskej hodnosti tomu, komu sa predkladajú. Zlato – kráľovská hodnosť, kadidlo – Božie synovstvo, myrha poukazuje na utrpenie.

Majme aj my otvorenosť týchto mudrcov-pohanov pre narodeného Kráľa, ktorého narodenie si každoročne pripomíname na Vianoce.

Dominiĸ Šňahničan, 6. ročník

Nikto toho nie je hoden

Dominik Kučera

Ľudia si často myslia, že kňazské povolanie sa dostáva v extáze, že prídeš do kostola, modlíš sa alebo len kľačíš a ožiari ťa veľký jasný lúč, počuješ hromobitie a hlas z neba: „Pod' a nasleduj ma,“ alebo „Pod' za mnou.“ Je to veľmi pekná predstava, ale skutočnosť je často oveľa rozdielnejšia. Môžem povedať, že keby sa to stalo mne, tak buď dostanem infarkt, prepne mi, alebo ak by som to nejakou náhodou „rozchodil“, tak by som tie slová určite nejakou zle pochopil. U mňa to bolo trochu zložitejšie.

A ako som sa dostal ku kňazskému povolaniu?

Bola to dlhá a nenápadná cesta. Dalo by sa povedať, že Pán si ma dlhší čas pripravoval, aby som sa správne a dobre rozhodol. Nie je to ľahké rozhodnutie, zasvätiť sa na celý život.

Manželstvo a kňazstvo majú v podstate dve veci spoločné. Je ich určite viac, ale vyzdvihnem dve:

1. Obidve sviatosti sú okrem iného aj služby. Nevstupujeme do nich kvôli sebe, ale kvôli niečomu viac. Do manželstva nejdeme len kvôli sebe, ale kvôli tomu druhému, kvôli rodine. Do kňazstva ideme preto, aby sme slúžili všetkým a boli pre všetkých.
2. Je to na celý život, je to na „furt“. Manželom/manželkou prestávame byť až posledným výdychom a kňazstvo zostáva aj po smrti.

A tak po všetkých úpenlivých modlitbách, rozjímaniach a premýšľaní som sa nakoniec rozhodol, že chcem byť kňaz, kňaz naveky. Často sa ma pýtajú: „Ako si pocítil, že kňazstvo je to pravé?“ Je to Božie tajomstvo.

„Deň bez modlitby
je ako obloha bez slnka,
ako záhrada bez kvetov.“
Sv. Ján XXIII.

„Prečo kňazstvo? Prečo práve ja?“ Veď poznám mnoho chlapcov, ktorí by boli lepší ako ja. „A ako vieš, že je to to pravé?“ To sa

môžem spýtať aj ja. „Ako vieš, či Anička, Janka, Peťo... je tá pravá/ten pravý?“ „Preto, že sa chápete?“ Možno zatiaľ. „To, že sa ti páči?“ Počkaj desať rokov a potom narastie pupok. „Je vtipný? Cítiš sa pri ňom dobre?“ :) atď.

No vrátim sa k sebe. Pochádzam z dobrej kresťanskej rodiny, vychovávaný vo viere. Jednoducho idylka. Vyučil som sa za kuchára a pracoval som. Čo viac som mohol chcieť? Vždy som mal náhradný plán, vždy som mal viac možností, kde a ako sa uplatniť. „Pripekať“ začalo počas strednej školy. Prvé myšlienky na seminár som rýchlo

zavrhol a ešte k tomu som bol vtedy v puberte, tak som trošku rebeloval, veď predsa nebudem kňazom. Veď mám štyroch bratov a všetci z nich by boli aj tak lepší ako ja, a k tomu, čo z toho budem mať? Iba zbytočné nervy a chcem aj tak ženu a štyri deti.

Potom sa to trochu utíšilo. Začal som pracovať, ale po čase prichádzali zasa tie myšlienky na kňazstvo. Čím ďalej, tým silnejšie. Na základe toho som sa rozhodol, že pôjdem študovať. Keď budem mať viac práce so štúdiom, hádam tieto myšlienky pominú. No opak bol pravdou. Utišil som to hádam na mesiac a potom zase. Takže som zintenzívnil modlitby, aby som sa správne rozhodol.

**Majte ustavične veľkú
Matku Božiu pred očami.
Čím vyššie ju vyzdvihovali,
tým väčšími sa pokorovala.**

Sv. Páter Pio

Potom som si ale uvedomil, že nemám inú možnosť. Nikde inde som sa tak jasne nevidel ako v kňazstve, a už akoby nebolo pre mňa nič v zálohe. Pre mňa, ktorý som mal vždy nejaké únikové „zadné dvierka“. Už som videl

iba kňazstvo. Cítil a vedel som, že šťastný môžem byť, iba keď sa podvolím Pánovmu hlasu, ktorý prebýval vo mne a budem ho nasledovať... Musím však priznať, že na tejto ceste mi pomohlo aj niekoľko vzorov, či už to boli svätci alebo kňazi. Uvedomoval som si, že by som chcel byť ako oni, alebo ako sa hovorí: „Aj zlý vzor je vzor,“ a tak som si povedal: „Tak takýto nechcem byť.“ Ale aj tak hlavným vzorom pre mňa okrem sv. Jána XXIII., Pátra Pia a Leopolda či sv. Gerarda je mi Kristus, ktorého chcem nasledovať.

Povolanie (manželstvo či kňazstvo) je v každom, len sa treba správne rozhodnúť, nebať sa ísť za Kristom. Nebojme sa povedať svoje ÁNO.

Čo dodať, drahý čitateľ, či si chlapec, alebo dievča, neboj sa Bohu povedať svoje áno. Hoci nikto nie je dokonalý, odovzdaj sa Bohu, odovzdaj mu svoje nedokonalosti a Boh sa o to postará. Boh využije aj slabý nástroj a urobí ním umelecké dielo. Prajem Vám požehnané a pokojné prežitie narodenia nášho Spasiteľa Ježiša Krista.

Dominik Kučera
5. ročník

OPÝTAJTE SA!

**DO AKEJ
MIERY JE
PIATKOVÝ
PÔST
ZÁVÄZNÝ A
MÔŽE BYŤ
JEHO
PORUŠENIE
ŤAŽKÝM
HRIECHOM?
(Lukáš, 28)**

Na úvod chcem zdôrazniť, že vzhľadom na položenú otázku sa vo svojej odpovedi zameriam predovšetkým na prax pokánia v bežný piatok. Pre Popolcovú stredú a Veľký piatok platí iná, prísnejšia forma pokánia.

Druhé cirkevné prikázanie vyzýva veriacich, aby zachovávali „prikázané dni pokánia“. Cirkevné právo spresňuje, že dňami pokánia v celej Cirkvi sú jednotlivé piatky celého roka. Univerzálne právo Cirkvi tiež uvádza nasledovné formy pokánia: „Zdržiavanie sa jedenia mäsa alebo iného pokrmu podľa predpisov Konferencie biskupov sa má zachovávať každý piatok roka, ak nepripadá naň niektorý deň, uvedený medzi slávnosťami...“ (Kódex kánonického práva, kán. 1251).

Na Slovensku v tomto duchu platí nasledovná pôstna disciplína, ktorú dňa 20. januára 1992 na svojom zasadnutí schválila pre všetky diecézy Konferencia biskupov ČSFR:

§ 1 - Popolcová streda a Veľký piatok sú dňami zdržovania sa mäsitých pokrmov a pôstu.

§ 2 - Všetky piatky v roku sú dňami pokánia. Veriaci v tieto dni konajú pokánie niektorým z nasledujúcich spôsobov:

(1) zdržovanie sa mäsitého pokrmu,

(2) skutok nábožnosti: účasť na svätej omši alebo krížová ces-

ta alebo bolestný ruženec,

(3) čítanie Svätého písma trvajúce aspoň 10 minút,

(4) skutok lásky k blížnemu: návšteva chorého s konkrétnym pre-

javom pomoci alebo návšteva cintorína spojená s modlitbou za zosnulých alebo hmotná pomoc chudobným či viacdettým rodinám a pod.,

(5) zrieknutie sa sledovania televíznych programov (okrem správ) alebo fajčenia alebo alkoholických nápojov alebo iné sebazaprenie.

V týchto ustanoveniach vidíme, že možnosti zachovania bežného piatkového pôstu sú naozaj rozličné a väčšinou niet prekážok, aby každý veriaci aspoň niečo z toho mohol zachovať.

**VŠETKY PIATKY V ROKU
SÚ DŇAMI POKÁNIA.
VERIACI V TIETO DNI
KONAJÚ POKÁNIE.**

Čo sa týka záväznosti, povinnosti tohto bežného piatkového pôstu (či už vo forme zdržiavania sa mäsa alebo v inej forme uvedenej vyššie) zaväzuje všetkých tých, ktorí dovърšili štrnásty rok života. Pápež Pavol VI. v apoštolskej konštitúcii Paenitemini zo 17. 2. 1966 ustanovil, že podstatné zachovanie dní pokánia zaväzuje ťažko. Preto vedomé a dobrovoľné porušenie piatkového pôstu môže byť ťažkým hriechom.

Kvôli úplnosti treba ešte spomenúť, že farár môže z oprávneného dôvodu a podľa predpisov diecézne-

ho biskupa v jednotlivých prípadoch udeliť dišpenz od záväzku zachovávať deň pokánia, alebo ho zameniť za iné nábožné skutky.

Dôvodom spoločných prikázanych dní pokánia pre všetkých veriacich je to, aby sa skrže tieto dni všetci medzi sebou spojili v istom

spoločnom konaní pokánia. Ich zachovávanie je preto znakom jednoty Cirkvi, ako aj vyjadrením spoluúčasti celej Cirkvi na diele zmierenia ľudí s Bohom.

Okrem toho pôstna disciplína je vonkajším prejavom konania pokánia, ku ktorému nás vyzýva Kristov príklad a jeho slová: „Kajajte sa a verte evanjeliu“ (Mk 1, 15). Podstata pokánia spočíva v odvrátení sa človeka od hriechu a v obrátení sa k Bohu, ktorý je prameňom každého dobra. Privilegovanou formou pokánia bol v kresťanstve vždy aj pôst, zavedený ako zvyk alebo právny predpis, zaväzujúci v určené dni.

PIATOK JE DEŇ KRÍŽA A U

FARÁR MÔŽE
Z OPRÁVNENÉHO DÔVODU
UDELIŤ DIŠPENZ

To, že týmto „určeným dňom“ pokánia je piatok, nie je náhoda. Je to deň Kristovho kríža a umučenia. Preto aj naše vonkajšie skutky kajúcnosti, hoci sú len symbolické, sú pre nás dôkazom, že svoje utrpenie a svoju lásku spájame s Kristovým utrpením a jeho láskou. Vnútorňý postoj, ktorý vplýva na naše vonkajšie konanie, by mal vyplývať z uvažovania nad smrťou Ježiša, ktorá je zadosťučinením za moje hriechy. Pretože Kristov kríž a umučenie – to je tá najväčšia láska. Nikto nemiluje tak ako ten, kto dá život. Ísť za Kristom, to znamená niešť kríž, to znamená zriekať sa. Ísť za Kristom, to znamená milovať sa tak, ako nás on miloval.

Peter Jandura, špirituál

Ň KRISTOVHO UTRPENIA

**SOJE UTRPENIE A SOJU
LÁSKU SPÁJAME S KRISTOVÝM
UTRPENÍM A JEHO LÁSKOU**

Ak máte aj vy nejakú otázku, ktorá sa týka viery, teológie alebo všeobecne kresťanstva, prosím, zašlite nám ju poštou alebo e-mailom (str. 2). Uvedte prosím, či chcete, aby sme zverejnili vaše krstné meno a vek (môže pomôcť k lepšiemu pochopeniu otázky). Vopred sa tešíme na váš záujem a veríme, že tak pomôžeme nielen pýtajúcim sa, ale aj všetkým čitateľom časopisu Xaver.

Dakujeme!

A JE TU OPÄŤ VIANOČNÝ ČAS

Tento čas je popretkávaný pokojom, radosťou, stretnutiami v kruhu najbližších, no v neposlednom rade prichádza aj čas na rekapituláciu spomienok vďačnosti, za všetky pekné chvíle roka a tiež za tých, ktorí boli počas roka pri nás.

Toto obdobie sa samozrejme dotýka aj nás, vašich bohoslovcov. Pociťujeme veľkú radosť a vďačnosť za všetko. Keďže sa vám často nedokážeme poďakovať osobne, tak dovoľte, aby sme sa vám všetkým aspoň pár riadkami poďakovali za všetko, čo pre nás robíte.

Ďakujeme za vaše modlitby, ktorými nás na diaľku povzbudzujete. Môžeme vás uistiť, že aj my myslíme na vás a všetkých nosíme vo svojich srdciach. Tiež ďakujeme za vaše finančné dary pre náš seminár, za všetky zbierky na tento úmysel.

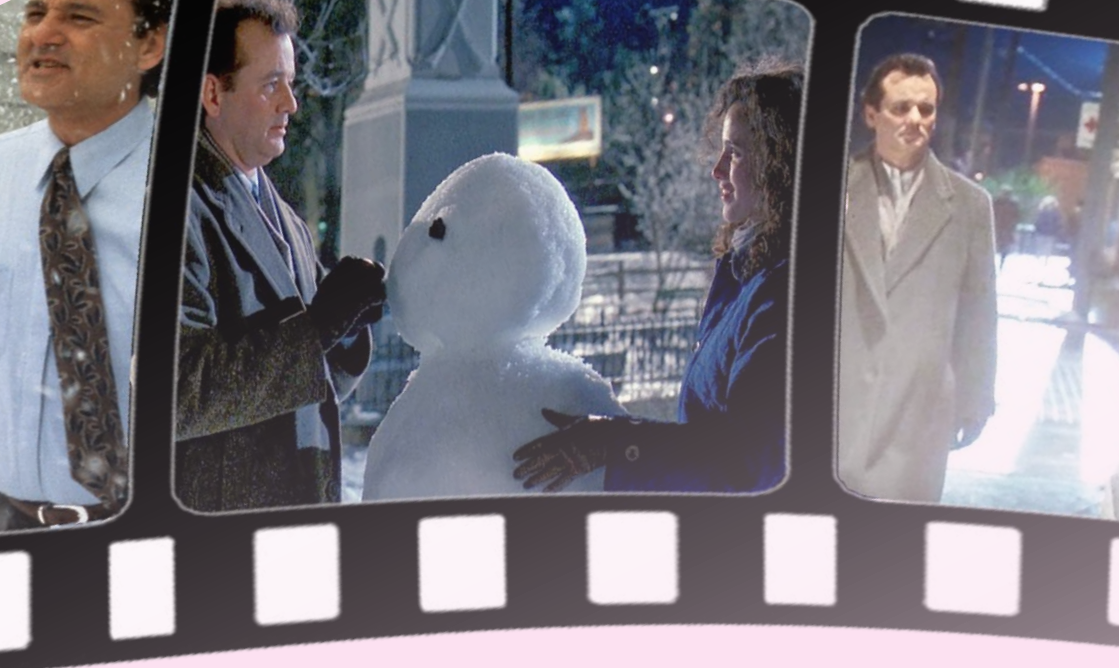
Nezabúdame ani na tých, ktorí často dávajú aj z toho mála, čo majú.

MINIŠTRANTSKE VIKENDY

CESTA DO OTCOVHO DOMU

[15-21 rokov]
[31. marec - 2. apríl]

Martin Garaj
0915 212 222
mjartan22@gmail.com

Odporúčame:

Neuveriteľný deň

Keď nastane obdobie Vianoc, prichádza čas, kedy zháňame darčeky, zdobíme naše domy, stromčeky či pečieme rôzne dobroty. Taktiež trávimе čas s našimi blízkymi. Zároveň prichádza čas, kedy nám televízne stanice ponúkajú tzv. osvedčenú klasiku v podobe starších zväčša amerických Vianočných filmov a rozprávok. Medzi takéto vianočné klasiky určite môžeme zaradiť film z roku 1993 s názvom Neuveriteľný deň. Hlavnú postavu filmu Phila si zahral americký herec Bill Murray známi hlavne z filmov Krotitelia Duchov, či Garfield, ktorému prepožičal svoj hlas.

Phil je spravodajcom počasia a sám seba pokladá za celebritu. Keďže je namyslený a tak trochu narcis, nedá sa o ňom povedať, že by to bol príjemný spoločník. Rád vystupuje v štúdiu, no rozhodne ho nebaví chodiť do

malých mestečiek takpovediac zapadákovov a natáčať tam reportáže o miestnych tradíciách súvisiacich s počasím. Na jeho šťastie, či nešťastie je poslaný urobiť presne takú reportáž. V mestečku Punysutawn majú totiž tradíciu, že mi-

estny maskot svišť vždy 2. Februára predpovedá príchod jari alebo dlhšiu zimu. A tak sa Phil vydáva do malého mestečka spolu so svojou produkčnou Ritou (Andie MacDowell) a kameramanom Larrym.

(Chris Elliott). Potom ako sa ubytujú a natočia 2. Februára reportáž, stane sa čosi s čím Phil nerátal. Ráno zobudí sa nasledujúci deň a zistí, že niečo nie je v poriadku. Namiesto toho, aby mu budík ukázal 3. Februára, ukáže mu druhého, v rádiu hrajú presne tie isté piesne ako ráno predtým, avšak tým to ešte nekončí. Phil začne stretávať presne tých istých ľudí čo deň predtým a hovoria mu presne to isté. Celý deň

sa mu opakuje. Nič podobné sa mu ešte nestalo a hoci on vie o tom, čo sa dialo, nikto iný si nič nepamätá. A nasledujúci deň prichádza znovu ďalší šok, znovu hrajú ráno tie isté piesne, znovu stretáva tých istých ľudí a znova sa celý deň opakuje. A čo sa stane na ďalší deň? No predsa sa znova opakuje predošlí! A tak sa Phil ocitne v začarovanom kruhu času, z ktorého sa nevie dostať a musí ho prežívať znova a znova, a znova. A ako to celé dopadne? Tak to sa dozviete z filmu.

Michal Barniak, 5. ročník

Kde nás môžete stretnúť?

*Utorkové
mládežky*

Kvetný víkend

Nedel'né večery

*Duchorná obnova pre
teenagerov*

*Adorácia počas
pracovných dní*

Dávame do pozornosti!

Utorkové 'mládežky'

Každý týždeň určitá časť z nás chodíva na 'mládežky' do katedrály, kde asistujeme pri oltári alebo spievame v katedrálnom zbore. Po omši je ešte dostatok času, aby sme sa mohli spolu porozprávať.

Kvetný víkend

Každoročne víkend pred Kvetnou nedeľou patrí mládeži v našej diecéze. Na tejto akcii nemôžu banskobystriční Bohoslovci chýbať! Môžete nás tam stretnúť buď pri rôznych službách, ako je liturgia, animátori a iná dobrovoľná činnosť, alebo len tak, ako účastníkov. Tešíme sa na nové stretnutia! Pripomíname, že kvetný víkend sa uskutoční 7. – 9. 4. 2017 v Banskej Bystrici.

Nedeľné večery

U nás v seminári máme každú nedeľu pravidelné slávnostné spievané večery aj s krátkym príhovorom. Tieto večery sú pre verejnosť otvorené. Veľmi sa potešíme, ak nás poctíte svojou návštevou a svojím spevom nám pomôžete oslavovať Pána. Večery sa začínajú vždy o 18.00 hod. v seminárnom kostole.

Duchovná obnova pre tínedžerov

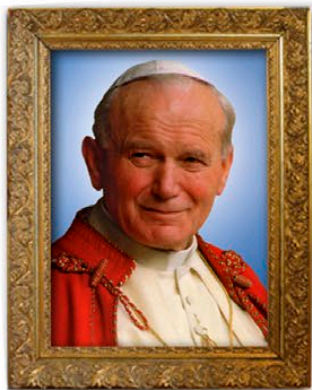
Všetkým mladým! Priatelia, pozývame vás na duchovnú obnovu pre tínedžerov, ktorá sa uskutoční v Diecéznom centre mládeže Maják 10. – 12. 2. 2017. Duchovnú obnovu bude viesť Štefan Čunderlík. Ak máš chuť, tak neváhaj!

Viac informácií sa dozvieš na: www.dcmmajak.sk, 0905 746 805

Adorácia počas pracovných dní

Ak sa nachádzate počas pracovných dní v Banskej Bystrici, máme pre vás špeciálnu ponuku a možnosť – Ježiš ťa čaká! Každý pracovný deň, od 9.00 do 17.30 hod., je v Katedrále svätého Františka Xaverského možnosť modliť sa pred Ježišom v Oltárnej sviatosti. Pokiaľ máte cestu a trošku času, neváhajte a vstúpte.

ZO ŽIVOTA SVÄTÝCH

Svätý Ján Pavol II.

Priateľa Karola Wojtyłu, biskupa Deskura, previezli do nemocnice v Zürichu. Ján Pavol II. bol oňho ustarostený. Rozhodol sa preto, že zavolá z Ríma do Švajčiarska, aby sa informoval o jeho stave. Telefonistka v zürišskej nemocnici neverila, že dobre počula, keď sa ozval Svätý Otec: „Tu je pápež.“ Na okamih bola zmätená, potom však do slúchadla s najväčšou srdečnosťou odpovedala: „A tu je cisárovná z Číny.“

Svätý Ján XXIII.

Pápež Ján krátko po zvolení za pápeža prechádzal ulicami Ríma. Prešiel okolo nejakej ženy, ktorá povedala svojmu priateľovi: „Bože, ale je tučný!“

Pápež to započul, otočil sa a odpovedal jej: „Madam, zaiste chápete, že konkláve nie je súťaž krásy.“

Svätý Filip Neri

Raz sa ho mladý kňaz spýtal, akú modlitbu za mladomanželský pár je najvhodnejšie predniesť na konci sobášnej omše. Filip Neri sa krátko zamyslel a povedal: „Prosbu o pokoj.“

SUDOKU

Výhercom osemsmierovky z čísla 3/2016 sa stal Bystrík Repka z Hontianskych Tesárov ktorému blahoželáme v mene celej redakčnej rady. Aby ani ostatní neboli ukrátení o možnosť výhry, aj v tomto čísle je šanca zabojsovať o atraktívnu cenu. Vašou úlohou bude vylúštiť sudoku a z vyznačených políčok nájsť citát vo Svätom písme. Z tohto citátu by sme sa radi dozvedeli, aká výzva nám bola adresovaná.

Výsledok vašej námahy neváhajte poslať na adresu:

Redakcia časopisu Xaver
Banská 28
976 32 Badín

	8	7		3		4	6	
		1	9		8	2		
6		5		1		3		8
7	1						2	6
	5	4				8	3	
	6		5	9	2		1	
				8				
3	9		4		6		5	7
			3		7			

List Filipanom

Martin Mičko, 3. ročník

Pekný život

Boží prst vtlačil ti do srdca pieseň
Je to ten kompas, čo vedie ť a
Vedie ť a kráčaním cez farebnú jeseň
Vedie ť a za ruku s' a dieťa

Brány sa zo zlata otrárajú pred tebou
Veliké, vysoké, mocné a smelé
Zlatý potok tu vyrastá pod nebom
Ponúka náruč a objatie vrelé

Šuchocú listy duše a pod nohami chraštia
Sú pôdou príjemnou, azda i istou
Voňajú clivotou a sladkým medom
Sú mapou, polárkou v údolí hmlistom

Krásne sú, už stáročia dláždia cestu
Symbol bôl'u, únavy a víťazstva zároveň
Krásne sú, k oddychu, k tajomnému mestu
Svietia tam vnútri s' a pochodeň

A keď napadne sneh a ukryje tajomstrá listov
Keď znavený konečne chystáš sa spať
Obzri sa späť a uvidíš krásu maliarstva
Ktorú on dáva, pretože ju chce dať

Slzavé oči... Môžete žat'

- Patrik Hrmo